

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.986 van 17 februari 2003
in de zaak A. 99.693/XIV-1523.**

In zake :

XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. VAN ROSSEM,
kantoor houdende te 2600 BERCHEM,
Bindstraat 6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Oekraïense nationaliteit, op 22 januari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 april 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SAELEN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 23 november 1999 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 20 april 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 20 december 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Aan betrokkene werd op 31 oktober 2000 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te manen aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 20 april 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending van het evenredigheids-, het zorgvuldigheidsbeginsel en de hoorplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van de rechten van de verdediging opwerpt; dat zij de gevolgen van de bestreden beslissing onevenredig zwaar acht omdat uit de door de verzoekende partij bijgebrachte stukken het gevaar voor haar fysieke integriteit bij terugkeer naar haar land blijkt; dat de verzoekende partij daarover minstens had moeten worden gehoord nu de beslissing van de commissaris-generaal een ernstige maatregel kan vormen die van aard is om haar persoonlijke belangen zwaar aan te tasten en die gesteund is op haar persoonlijk gedrag; dat daardoor de rechten van de verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden;

2.1.2. Overwegende dat met de bestreden beslissing het dringend beroep van de verzoekende partij wordt verworpen op grond van artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) omdat de verzoekende partij zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven binnen de maand aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die op 31 oktober 2000 aangetekend werd verstuurd naar haar gekozen woonplaats;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het dringend beroep over dezelfde beslissingsbevoegdheid beschikt als de minister van Binnenlandse Zaken voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van de asielaanvraag; dat voormelde bepaling hem toelaat op de aangegeven gronden tot de onontvankelijkheid van de asielaanvraag te besluiten; dat het evenredigheidsbeginsel niet wordt geschonden door toepassing te maken van de wettelijke bepaling die deze mogelijkheid uitdrukkelijk voorziet;

Overwegende dat de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van Vreemdelingenwet;

Overwegende dat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen; dat de thans bestreden beslissing van de commissaris-generaal niet als zulk een maatregel kan worden gezien nu zij enkel voortvloeit uit de toepassing van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet en niet is gestoeld op het persoonlijk gedrag van de kandidaat-vluchteling zoals begrepen in het voornoemde beginsel van behoorlijk bestuur; dat derhalve niet is voldaan aan één van de twee cumulatieve grondvoorwaarden van de hoorplicht; dat de verzoekende partij daarenboven voorbijgaat aan het feit dat zij op de dienst Vreemdelingenzaken haar betoog heeft kunnen uiteenzetten, dat zij haar dringend beroep heeft kunnen motiveren en dat haar met brieven van 24 juli 2000 en 31 oktober 2000 de mogelijkheid werd geboden om bijkomende inlichtingen mee te delen en om te worden gehoord;

Overwegende dat, wat de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft, uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij met een schrijven van 25 augustus 2000 heeft meegedeeld dat zij na de oproeping van 24 juli 2000 om te worden gehoord zich wel naar het commissariaat-generaal had begeven maar niet op de juiste plaats was terecht gekomen om te worden gehoord; dat de verzoekende partij met een aangetekend schrijven van 31 oktober 2000 een tweede maal werd opgeroepen en dat zij dit laatste schrijven op 6 november heeft ontvangen; dat de verzoekende partij met een brief, op het commissariaat-generaal ontvangen op 5 december 2000, heeft meegedeeld dat zij vanaf 12 november 2000 enkele dagen met koorts in bed heeft gelegen, dat zij om financiële redenen geen geneesheer heeft geraadpleegd en dat zij

om een nieuw interview vroeg; dat bij dat schrijven geen enkel stuk was gevoegd ter staving van haar beweringen; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld door de brief van de verzoekende partij van 5 december 2000 niet in aanmerking te nemen, nu er geen enkel bewijs van de voorgehouden ziekte als een geval van overmacht bij was gevoegd;

Overwegende dat het eerste middel onontvankelijk is waar de schending van de rechten van de verdediging wordt ingeroepen en voor het overige ongegrond;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt; dat de enige motivering van de bestreden beslissing ligt in het feit dat de verzoekende partij niet tijdig heeft laten weten waarom zij niet naar het interview op het commissariaat-generaal kon komen; dat de vertaalde brief van de verzoekende partij nochtans in het dossier zit en dat had moeten worden gemotiveerd waarom de verzoekende partij geen tweede kans kreeg om te worden gehoord; dat niet wordt gemotiveerd waarom geen rekening is gehouden met de stukken die de verzoekende partij had binnengebracht, hetgeen een duidelijk gebrek in de motivering is;

2.2.2. Overwegende dat voor de verwerping van een asielaanvraag met toepassing van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet wordt vereist dat de aanvrager geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending ervan; dat zulks in de bestreden beslissing effectief wordt vastgesteld met verwijzing naar de toepasselijke bepaling; dat uit het administratief dossier van de eerste verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij de oproeping van 31 oktober 2000 heeft ontvangen op 6 november 2000 en dat zij slechts heeft geantwoord met een brief die op het commissariaat-generaal werd ontvangen op 5 december 2000 en waarmee niet kan worden nagegaan of haar beweringen aangaande een ziekte juist zijn; dat het bovendien reeds een tweede oproeping betrof na de eerste van 24 juli 2000; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bestreden beslissing met toepassing van voornoemde bepaling is genomen op kennelijk onredelijk wijze noch dat zij is gesteund is op onjuiste motieven in feite of in rechte; dat het tweede middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.